

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Ἐκδιδόμενη καθ' ἑβδομάδα.

Ἐκδότης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΟΡΗΣ

Πᾶσα διατριβὴ ἐνυπόγραφος γίνεται δεκτὴ.

Συνθῆτης καὶ Διευθυντῆς. Α. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκαστος συνδρομητῆς δύναται νὰ κηταχωρῆ δωρεὰ

Μηνιαία συνδρομὴ 50 λεπτά μεταπληρωτῆ.

Τὰ παράπονα ὁποῖος θέλει νὰ μαθαίνῃ τοῦ φτωχοῦ. Τὴν ἐφημερίδα πρέπει νὰ διαβάζῃ τοῦ Λαοῦ.

(Στερεότυπον.)

Η Λ Ε Υ Κ Α Δ Ι Α

ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗΝ ΕΝΟΣ ΦΑΓΑ.

Τὸ Καρνεβάλι.

Σήμερον ἀρχίσει τὸ Καρνεβάλι τὸ ὁποῖον καθιερώθη τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ἀπὸ τοῖς χριστιανοῖς πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ γίνωνται τρεῖς ἑβδομάδας ἀθῶνι διασκεδάσεις καὶ νὰ εὐθυμοῦν οἱ χριστιανοί, οἱ ὅποιοι εἰς ὅλον τὸ διάστημα τοῦ χρόνου ἐξοῦσαν ζωὴν ἀληθῶς χριστιανικὴν καὶ ἠθαστοῦσαν αὐστηρῶς τὰς νηστείας καὶ τὰ ἄλλα ἱερά παραγγέλματα τῆς θρησκείας μας, ἕνεκα δὲ τούτου καὶ οἱ ἀθῶνι διασκεδάσεις καὶ αἱ εὐθυμιαὶ ἦσαν τότε συγχωρημέναι.

Κατὰ τοὺς τελευταίους ὁμως χρόνους τὸ Καρνεβάλι, δὲν ἔχει πλέον αὐτὸν τὸν σκοπὸν.

Εἰς τὴν ἐποχὴν ὅπου ζῶμε, αἱ ἡμέραι τοῦ καρνεβαλίου, θεωροῦνται ἡμέραι μέθης αἰτία μ' ἄλλα λόγια πάσης κακῆς πράξεως.

Τότε οἱ ἄνθρωποι ἐσυναθροίζονται οἰκογενιακῶς σ' ἓνα σπῆτι συγγενοῦς των, ἢ φίλου των καὶ ἐδιασκεδάσαν ἀδελφικῶς αὐτὰς τὰς καλὰς ἡμέρας, τῶρα ὁμως ἐπαυσε καὶ αὐτὸ τὸ σύστημα, διότι ἐπαυσε καὶ ἡ ἀθωότης καὶ ἡ εὐλιχρίνεια τῶν παλαιῶν χρόνων καὶ οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἄλλοι μὲν ἀροσιώθονται εἰς τὸ χαρτοπαίγγιον, ἄλλοι κοιμῶνται, καὶ ἄλλοι περιφέρονται ἐστὴν ἀγορὰν μὲ μαχαίριζα καὶ κουμπούρια,

ἔτοιμοι πάντοτε ἕνεκα τῆς μέθης νὰ κάμουν καὶ κανένα ἐγκλημα νὰ καταστραφοῦν παντελῶς, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐλάλασεν ἓνα ὄραϊον καὶ διασκεδαστικὸν καρνεβάλι ὅπου ἐγένετο ἐστὶ Λευκάδα.

Αὐτὰ τὰ κακὰ πρέπει νὰ παύσουνε καὶ οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ εὐθυμοῦν νὰ διασκεδάσουνε νὰ χαίρωνται καὶ ν' ἀποφεύγουνε κάθε κακὴν πράξιν.

Ἀλλὰ ἐκτὸς τούτων, ἐξέλιπε καὶ ἡ διασκεδάσις τῶν μασκαράδων, γιὰ τὸς προηγουμένους χρόνους ἐγένοντο ὄραϊα μασκαράδες τὴν ἡμέραν καὶ ἐπεριφέροντο ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες διασκεδάζον, καὶ τὸ καρνεβάλι ἐνοστήμιζε, τῶρα ὁμως, ἂν καὶ γίνονται ὄραϊα μασκαρες, γίνονται τὴν νύκτα καὶ πηγαίνουσι ἐπὶ σπῆτια μερικῶν κυρίως, τοὺς ὁποίους ἴσως καὶ ἐνοχλοῦνε (ἀλλὰ τί νὰ κάμουν καὶ οὗτοί) καὶ ἡ διασκεδάσις γίνεται μερικῆ, ὄχι γενικῆ, ἐνῶ ἤμποροῦσαν καὶ τὴν ἡμέραν νὰ γίνονται καὶ τὴν νύκτα νὰ ἐπισκέπτονται ὀλίγα σπῆτια συγγενῶν ἢ φίλων, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ νὰ φανερωῦνται, διότι εἶναι εὐκόλον, ἓνας ἄνθρωπος κρυπτόμενος μὲ προσωπίδα, νὰ κρυφθῇ σὲ κανένα σπῆτι καὶ τὴν νύκτα νὰ διαπράξῃ καὶ κανένα ἐγκλημα.

Πρέπει λοιπὸν νὰ παύτῃ αὐτὸ τὸ σύστημα τῆς νυκτὸς καὶ ὅσοι ἔχουνε τὴν διάθεσιν, νὰ γίνονται τὴν ἡμέραν διὰ νὰ εὐχαριστοῦνται καὶ οὗτοί καὶ νὰ εὐχαριστῶνται κ' ὁ κόσμος ἀλλὰ νὰ κάνουνε καὶ παραστάσεις αἱ ὁποῖαι νὰ ἔχουνε εὐθιμὸν ἢ ἄλλον σκοπὸν γιὰ νὰ νοστήμιζῃ καὶ τὸ καρνεβάλι.

Handwritten notes and signatures in the right margin, including names like 'Κωνσταντῆν' and various numbers.

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including numbers like '1015', '1896', and '10086'.

Τῆς φιλιτάτης τῆς πατρίδος μου νεολαία.

Προσφέρω.

Τὸ παράπονον τῆς Λευκάδος.

Μάνα γιατί μ' ὀργίζεσαι ; Τί σῶφτεξα ἢ καυμένη ;
 Καί μ' ἄφησες σάν ὀρφανή, γυμνή, λησμονησμένη ;
 Γιατί με περιφρόνησες καί με γέλουν οἱ ξένοι ;
 Ὅπου τοὺς ἔλεγα μ' ἐσὲ θά ζήσω εὐτυχισμένη ;
 Δὲν εἶμ, ἐγὼ ποῦ σ' ἀνοίγα, μάνα τὴν ἀγκαλιά μου ;
 Κι' ὀλόθερμη παρηγοριά σ' ᾤδιναν τὰ παιδιὰ μου ;
 Τότε ποῦ σ' ἔδιωχτε ἡ Τουρκιά ἀπὸ τὰ χῶματά σου,
 Κ' εὐρίσκανε ξανάσασι στὴ γῆ μου τὰ παιδιὰ σου ;
 Δὲν εἶμ' ἐγὼ ποῦ ἐφώναξα μὲ ὀλόθερμη καρδιά,
 Τὴν Ἑνωσι! καί τὰ δεσμὰ μ' ἐσφιξ' ἢ τυραννία ;
 Δὲν εἶμ' ἐγὼ ποῦ ἐρρίφθηκα στὰ στήθη σου ἢ καυμένη,
 Ὅσάν παρθένο ὀλόχαρη μὲ δάφνας στολισμένη ;
 Γιατί σὺ τώρα μάφισες σάν χήρα ἀπηλιτισμένη,
 Στὸ ἔρημο τὸ τριστρατο φτωχῆ, δυστυχισμένη ;
 Τί σῶφταίξαι καί μ' ἀδραξες τὰ ὅσα ἡ Μητρούμου,
 Ἄφινε γιὰ παρηγοριά στ' ἀγαπητὰ παιδιὰ μου ;
 Ποῦ στή σκλαβιά τ' ἀνάθρεψα, γιὰ ν' ἀρνηθοῦν τὰ ξένο,
 Καί μόνη ἐλπίδα ν' ἄχουνε τὴν ἔνωσι μ' ἐσίνα ;
 Πόσαις φοραῖς δὲν τάκλαψα γιὰ σὲ στὴν ἐξορία,
 Ποῦ τὸ ζυγὸ ἐμάχοντο γιὰ τὴν ἐλευθερία !
 Καί τώρα ψεύτρα ἐλευθερία, ἐστειλες τὰ παιδιὰ μου,
 Νὰ μοῦ ἐνθυμῆ τῆς ξενητιάς τ' ἀλίγηστα δεσμὰ μου,
 Καί ν' ἀπομείνω ἢ δύστυχη μὲ μάτια δακρυσομένα,
 Νὰ κλαίω ταῖς χάραις ποῦ ἔχασα σὲ χρόνια περασμένα.
 Ὅρφανια ἐγὼ δὲ ἐλπίζα στὴ μητρικὴ ἀγκαλιά σου,
 Οὔτε σκληρὰ ραπίσματα γι' αὐτὰ μου τὰ παιδιὰ σου.
 Δὲν σέφτασε ποῦ μῶκλαισες τὴν θύρα τῆς βουλῆς σου,
 Μὰ κι' ἄλλο ράπισμα ἀδικο μοῦ ἔδωκε ἡ ὀργή σου ;
 Μοῦ ἐπῆρες τὸ στολίδιμου, τὸ φῶς γιὰ τὰ παιδιὰ μου,
 Ποῦ δὲν μοῦ τ' ἀφαιρέσανε οἱ ξένοι στὴν σκλαβιά μου ! [α]
 Μάνα ποῦ σὲ δοξάσανε τὰ χρόνια σου τὰ πρώτα,
 Τῶν τέκνων σου τ' ἀμίμητα ἀθάνατά σου φῶτα
 Δὲν ἐπρεπε στὰ σπλάχνα μου τὰ φῶτα νὰ μοῦ σβύσης,
 Γιατί καί ἐγὼ σοῦ ἔδωσα δάφνας γιὰ νὰ στολίσης,
 Τὸν ἱερὸ σου τὸ βωμό, τ' ἄχραντο μετωπὸ σου,
 Τ' ἀνίκητό σου τὸ σπαθί, τὸν νέον ὀλυμπό σου !
 Τυφλὴ δὲν εἶν ἡ λευθερία, μὲ οὐράνιο φῶς προβαίνει
 Φεγγαβολεῖ ὡς ἥλιος, παντοῦ ὄθεν διαβαίνει !
 Ἡ μόνη ψεύτρα ἐλευθερία δίνει χολὴ γιὰ μάνα,
 Ἐδίνει τὰ φῶτα καί κτυπᾷ τοῦ σκότους τὴν καμπάνα.
 Ἐδύσε τὴν ἄθλια μου ζωὴ, τυφλὴ ἂν θὰ μάφῃσης,
 Γιατί τὸ σκότος μάναμου ἔχει βαριάς ἀλύσεις !
 [α] Τὸ γυμνάσιον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἄγγελος Καλιάνης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 54.71.45.0033